

Szerkesztőség

Könyvnyomtatás 1. szám, földszint. Bérmentellen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Kiadóhivatal

Posta-utca 1. sz. (Ungerleider Albert könyvnyomdájában)

Hirdetések díjazása szerint

Egyes szám 5 kr., nap- és vasárnap utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak

Table with subscription rates: Helyben hársz hordva, Egész évre 12 frt, Fél évre 6 frt, Negyed évre 3 frt, Egy hónapra 1 frt.

Miniszter-buktatási mánia.

(Levél a szerkesztőhöz.)

Arad, augusztus 8.

Szerkesztő Ur!

Legyen nekem megengedve, hogy pár sorban foglalkozzam a „Pesti Naplóval”, melyre „szokás” szerint ismét rájött a rendes nyári betegsége, s minél erősebb lesz, annál többször esik bele: a nagy többségben rendszeren — cholericus kap!

Az ideggyöcsöknek szymptomái leginkább ezekben a napokban mutatkoznak nála, midőn politikai betegségeiben neki esik sorban a minisztereknek, és ráfogja, hogy azért esik mindig az eső, mert Tisza Kálmán „Geszt” magányában a „nyugalom mély hallgatását érzi.”

A miniszterelnök, ki egyik lábával a miniszterelnökség, másikkal a pénzügyminiszteriumban van; s midőn szaktanácsosait meghallgatta, pár láda újdarabot aláírt, tizenegy óra körül ismert fiakterével az országághoz hajtát, hogy ott az ellenzéknek rendszeren megadja, „a mit keresett”; még jól ki sem vitatkozta magát kedvére, kell mennie a főrendiházba, hogy a szövegben levő törvényjavaslatot megvédi! Entantán még csak az országgyűlési bizottságokba; az országgyűlési bizottságokba egy sorog folyamodott fogad; s valahára úgy délután 3-4 óra körül jut neki néhány percz, melyekben családijával futva ebédelhet s jól le sem tette kanálát, kapja. Régszól a táviratot, hogy menjen: este már a vasuton van, egész éjjel uton s reggel vagy kihallgatás, vagy miniszteri tanácskozásokon, hogy az esti órákban megint visszautazának a fővárosba, mert másnap fontos államügyek kívánják jelenlétét s este már s a miniszterelnöknek várják!

Ez így megy egész éven át; más halandó már lerokadt volna alatta, ő csak megőszült legszebb férfikorában a haza szolgálatában. A közszeretést s erényeinek, szellemének dicsőítése mellett csak egy jutalma van: ősz hajszálai.

Midőn e vasember elmegy pár napra Gesztre, hogy ekkor is magával vigye Tarkovics minisztertanácsosát, titkárait, magányában is mindig dolgozni, sürgő-

nyöket váltani, — ráront a „Pesti Napló”, hogy „az államozslopa Geszten hever”, a minisztertanácsosok, titkárok szabadságon; alispán, szolgabíró csépel-temek. Szóval az „állam pihen.”

Hasonló nyári meglepetésekben részesíti a „Pesti Napló” Orczy Béla br. beügy, és Fabinyi Teofil igazságügyminisztereket. Ezek is hevernek. Orczynál a belügyminiszterium pláne csak — „koszthan van!”

Aztán hogyan hagyhatná el Széchenyi Pál gróf földmívelési minisztert, a ki legnagyobb száka volt mindig a „Pesti Napló” szemében.

Most azzal magasztalja, hogy ő az oka Magyarország szűlei pusztulásának. „Hegyalja, Ermellék, a budai szőlők s a fél Magyarország azért pusztul el egyedül” mert Széchenyi Pál gróf miniszter!

Ha ő nincs, hát a filloxerát sem hozzák át a világtengeren; s a mint a nemes gróf letenné tárczáját, Apponyi Albert gr. organumában azonnal tejjel-mézrel folyó Kanaán lenne az ország s a már elszáradt tőkék is kizöldelnének.

Ezt bizonyosan tudja az az öreg újság.

De egyet — szerinte — még sem tud; „Hogy miért szereti Tisza Széchenyi Pált olyan nagyon?”

Mert hát Tisza Kálmán miniszterelnök kimondta a szabadelvűpárt egyik ülésén: hogy ő miniszter-társairól él, kormányoz, vagy bukik.

Ezóta a Naplóknak mindig fáj a — foga, ha jó, ha rossz idő van, mert minden áron minisztert szeretnének buktatni.

Csodálatos dolog, hogy a Pesti Napló vezérezik irónak mindig nagy ember volt Széchenyi Pál gróf, míg a naplót, az országgyűlési bizottságok rendezte, míg az országgyűlési bizottságok élén nagy erélye, szívóssága, az ország mezőgazdaságát új mederbe terelő irányelvei által oly nagy eredményeket ért el! No meg: míg az „Egyesült ellenzék” egyik vezérkapacitása volt!

Hanem midőn Tisza Kálmán éles esze — mint a mezőgazdaság felvirágzásának egyik gondozóját, föltényezőjét — meghívta a vörös bársonyszékbe, — azóta a „Pesti Napló” ki nem állhatja

a vörös színt s mindennap egy-egy skatulya dinamitot dob a miniszteri székek alá.

De hát sehogy sem akar az felrobanni!

Mert Széchenyi Pál gróf sem nem meg, sem nem eresztik éppen azon tulajdonainál fogva, melyek miniszterségre emelték.

Ha már Tisza Kálmán miniszterelnök kimondta: hogy vele él és bukik, mint többi társaival, — csak nem hiszi a „Pesti Napló”, hogy csupa hálából ő hagyja el Tisza Kálmánt és társait s éppen akkor, midőn semmi ok sincs rá s egészségesebb mint valaha!

Igen is! Széchenyi Pál miniszter egészséges és — nem megy...

A vidéki sajtóról és annak a közönséghez való viszonyáról, újabbán a „Délmagyarországi Közlöny” szerkesztője a következő megjegyzéseket teszi:

Franzós Emil, a galicziai kulturképek hírneves írója, egy ízben azt mondta, hogy „minden országnak olyan zsidósága van, a melyet megérdemel.” Bátorak vagyunk ezt a szellemes aperçue-t oda módosítani, hogy minden vidéki városnak az a sajtója van, melyet éppen megérdemel.

A sajtó a közönség támogatásából él meg. Ha ez a tisztességes hírlapírókalmat pártolja, a személyeskedést, szennyben uszít, magán becsületlen gázolót ellenben nem miltatja figyelmére, akkor matematikai biztonsággal lehet arra következtetni, hogy a tisztességes hírlapok gyarapodni és virulni, a nem tisztességesek ellenben a tönk szélére fognak jutni.

De ha megfordítva áll a dolog: ha a közönség a botrányt mindeannapi fűszernek tekintti, mely inyét csiklandoztatja; ha örömet lel abban, mikor a szomszéd házára vakmerő kéz dobja a gyújtó kancsókat; ha a helyett, hogy oltani segítené a szenvedélyek orvul meggyújtott lángját, még szítja a vad tüzet: akkor csak terjedni és mélystetlennül fog pusztítani az az epidémia, melynek neve „revolversajtó.”

A revolversajtó az, mely megöli vidéken a tisztességes sajtót. A fővárosban nem lehet olyan kárt, mert ott csakhamar száraznak szűk. Közül van az államügyész, éberrebb az örkődés, kevésbé hajlandó a közönség arra, hogy belemenjen abba a piszkosba, melyet a revolversajtó lábál elé dob. S a valóban érdekes események sokasága fölüllegessé teszi, hogy a szerkesztő, úgy mint a közönség az ugnevezett „pi-

kán”, de valóságban tisztességes te- len ügyekkel tulajdonosan foglalkozzanak. A tisztességes vidéki sajtó nem foglal- kozik ezekkel. Nem érinti a magánosok be- oszlését. Nem használ durva hangot. Nem akar minden áron feltűnést kelteni. Hazafias szellemben tárgyalja a közügyeket. A más párton vagy nézetlen levőktől nem tagadja meg a polgári és politikai beoszlé- tet. Ha ellenkező nézetet ezafel is, tárgyi- lagos marad és nem vonja bele minden áron a személyes elemet. Kerüli a botrányt. S a mi színtén nem csakély tényező a sajtó-tisz- tességben: s hol csak elvi akadályok nem állják útját, kollegiális.

Ennek éppen ellenkezője a nem tisztés- ges sajtó. Tesék a kettő közül választani, de úgy, hogy szem előtt álljon az a mondas:

„Mindenes országnak, vidék- nek és városnak az a sajtója van, melyet éppen megérde- mel.”

A horvát bánról. A horvát bán ellen, a horvát ellenzék sajtója, egy németországi lap, a „Magdeburger Zeitung” közlései nyomán, kalandosnál-kalandosabb politikai rém- meséket bocsát világra. Az van ezekben a közlésekben, hogy a trónörökös zágrábi ut- jának következtése, a horvátországi politiká- ban való nagy változás lesz, s a változás első jelenségekép Khuen-Hédér- váry gróft nem sokára vagy Ram- berg vagy Filippovics váltja fel a báni méltó- ságban. Mi is tartózkodunk e hírek felemlit- estől, melyek arról tanuszkodnak, hogy a horvát ellenzék, régi mesterkedését most már csak holmi német lapokban helyezheti el; de mert a dolgok onnét átjutottak ma- gyar lapokba is, csak arra volna jó figyel- metetni a horvát ellenzékét, olvassa el a trónörökösnek Zágrábban léte alatt mondott nyilatkozatát, ha a szűz és fenntartja ez irányban való mesterkedéseit, akkor nem irigyejük sem politikai jóhiszeműségét, sem értelmét.

Bosznia Hercegovina megazállásának jelentőségét Bulgáriára nézve is kiválólag kiemeli a „G a r a s d a n i n”, mely- nek cikkéből a következőket idézzük:

„A keleti kérdés legújabb történeté- ben egy hazug elv szolgált alapul, nevezet-esen az, hogy a bolgár kérdésnek és Bul- gáriának kelleitlen túl nagy fontosságot tu- lajdonítottak. Bulgária nem egyéb, mint egy — nulla; jelentősége csak ak- kor lehet, ha északnyugati oldalról biztosítva lesz. Ott pedig most Ausz- tria uralkodik. Uralkodik ő Bosznia- ban és Szerbiában is, rabszolgaságban

tartja Montenegrót és épúgy befolyást gyako- rol Bulgáriára. A meddig Ausz- tria Boszniaiban és Her- cegovinában uralko- dik, addig megmarad az ő befolyása Szerbiára és Bulgáriára is. Mivel pedig Ausztria Boszniaiból a maga jószántából ki nem megy: tökéletesigaz van a magyar lapoknak, hogy a bolgár kérdést csak haboralva lehet el- intézni. Ugyanazért Ausztria jelenlegi pozí- ciója mi szerintünk oly szilárd, hogy a német kancellárnak semmiféle erkölcsi támogatása sem elég nekünk arra, hogy őt ebből a pozíciójából kiverjük. Ezeket tudva nincse itt az ideje, hogy Kis-Azsiára, a feke- tete tenger déli partjára fordítsuk figyel- münket, miután Batum a kezünkben van? Nem ott van-e a mi legjobb működési pontunk az osztrák pretensiók ellenében s nem ott kelle a bolgár kérdést el- dönteni?

VÁROSI KÖZÜGYEK.

— Az augusztusi közgyűlés. — augusztus 8.

Arad város törvényhatósági bizottsága ma délután tartotta augusztus havi rendes közgyűlést.

A közgyűlés nagyon szokatlan, csendes hangulatban folyt le dacára annak, hogy több fontos tárgy volt a napirenden. A tanács elterjesztései és javaslatai minden tárgyan elfogadtattak. Az egész közgyűlés a nélkül folyt le, hogy csak egyetlenegy felszólalás is történt volna, a mi csaknem pártatlan eset nálunk, mert tudvalevőleg a mi városatyáinkra rá nem lehet fogni, hogy tukarkodnak a szóval.

A napirenden volt ügyek ilyenformán gyors elintézését nyertek s egy óra le- folyása alatt az augusztusi közgyűlés vé- get ért.

Részletes tudósításunk a következő:

II. S a l a o z Gyula polgármester elnöke alatt jelen voltak: Sándor Domokos, Terecs István, Reichler Károly, István György, Hoffbauer Lajos, B. főjegyző, Várjassy Lajos aljegyző, Urbányi János, Reichler Béla, Bing Vilmos, Schuster Illés dr., Fényes Dózsa, Millig József, Steiner Jakab, Scholz Gyula dr., Böhm Lajos, Kneffel Károly, Reichler F. Kerner P. Bund H., Mállek Lajos dr., Sallay B. dr. Arkey K. Barabás Béla dr., Nagy Kálmán Barkó Ferencs. Kuncs Elek, Simay István, Lukács Miklós, Kiss István, Neumann Károly, Viser Péter, Domonkos Lajos, Pálfi Ede, Marachall Lajos, Tisztai Lajos, Wallisch Armin, Don Constantin, Tarjányi Vilmos, Rozsnyai Mátyás, Prodanovics Dóme, Heeger Ernő, Mosóczy Gábor, Avarfy Ferencs, Müller Károly.

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.

(Augusztus 9.)

Elfelejtett idők képe...

(Heine II költeménye.) Elfelejtett idők képe. Sirböl kelve leng életem, s a magyarságot, a mint egykor Kézeltedben éltem én. Nappal botyigtam álmodozva, Az utcákon szerteszét, Nézetek, nézetek csodálattal, Oly bus voltam, oly selet. Éjjel, jobb volt sokkal éjjel, s a sok utca néptelen, En egyedül árnyékkal Bolygtam némán, kedvetlen. Hogy a hidón vándoroltam, Hanjja dűböröge költ; Előbuktam a hold éppen S komoly képpel üdvözölt. Házad előtt megállottam, A magasba nétem én S ablakon hosszan csüngtem, — Szivem úgy fíjt a szegény. Tudom: te is gyakran nézel, Az ablakból le redm. S látad, mint egy oszlop álltam A holdfényes éjszakán!

Az „Aradi Közlöny” számára fordította: Széchy Károly.

Batthyányi megjósolt halála.

(7. epizód 1844-ből.) — Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája. — Batthyányi keleti utcaiban közben meg- jamerkedett, az iszlám vallásával is. Két- ecégen felm- áll, hogy ez a vallás vitia ki a legnagyobb tisztelést. A Kelet csodás vi- lága hatott csak kedélyére és a Kelet

misztikus légkörével együtt szivta be talán hajlanát a babonához is. Amely felvilágo- suit volt egész szereplésében, annyira meg- foghatatlan, különös rokonszenve minden iránt, a mit csak homályos fátylon át le- het látni, képzelni. A péntek szent nap volt előtte. Félt tőle. Semmi nem új vállá- latba nem bocsátkozott e napon.

1844-ben Batthyányi családijával együtt gözhajón Béasból Pestre utazott. A török követtel, ki ugyanazon a hajón szintén Béasból hazája felé igyekezett, beszélgetése bocsátkozott és közben észrevette, hogy a hajó korlátjához egy sötét-barna arcú, hó- fehér szakállu arab dül és sötét szemével merőn néz a grófra, arcvonásait vizsgál- gatva, mintha talán már látta volna.

A gróf észerezte. Ő előtte is olyan ismerős volt az arc. Az arab méltóságos, szikár természetű férfiú volt, bő bugyogó- ban, vállairól pedig hófehér burnusz folyt végig természetén. Mozdulatlanul állt ottan, in- kább egy szoborhoz, mint élő lényhez hason- litva.

A gróf gépiesen fordult félre, hogy ne lássa többé az arab fűrészű szemét, azon- ban rövid idő múlva kíváncsisága nem hagyta nyugodni; visszafordult. Az arab még mindig ugyanazon a helyen állt és karjait összetéve, nézte a gróft, ki vért érezte húlni a keleti alak delejes szempil- antásai alatt.

Kérdőleg fordult a török követ felé. — Ki ez az ember? — Egy dervis — válaszolt a követ — Arábiából jött, az igazhívók uralmának leg- utolsó itteni maradványát meglátogatni; egy-két imát akart elmondani a Gül-Baba sírja felett. Allah választott embere ő. A nép mint szentet tiszteli.

— Miért néz oly merőn reám? — gondolta magában a gróf és erőt véve tel- indulásán, a dervis felé közeledett. Már este felé járt az idő. A nyugró nap kétes fényt vetett a dervis sötét barna

arczára, mely olyan nyugodt, olyan komoly volt, mint egy oszdes tö tükre. Arcza nem árult el semmiféle érzelmét; keleties kö- szönyült azon, melyet Európa népei nem bírnak megfajteni, melyből nem lehet kiol- vasni a gondolatot, mely az ember keblét foglalkoztatja.

Batthyányi arabul szólította meg a dervist: — Kef halkum ja sidi? [Hogy érzi ma- gát uram?] — Th-jib bicher wa cutum kef halkum. [Nagyon jól és ön?]

A dervis kitérő válasza még fokozta a gróf kíváncsiságát és most már minden áron beszéde akart vele érezkedni. Kér- deste tőle jövelete célját. Gül-Baba életör- ténétét. A dervis végre beszédesebb lett. Beszélt távoli hazájáról, a sivatagról, hova még nem hatott el az európaik öldöklő műveltsége, a szélben lengő pálmákról és az édes éjszakákról, melyeket a költők „Leila” név alatt annyiszor énekeltek meg. Ekkor a gróf sorra vezette elő gyermekeit, két leánykát, azután pedig feleségét is. Fe- lesége tudvalevőleg Zichy-leány volt.

Az arab egy mély, átható pillantást ve- tett a csodaszép nőre, hallan szütagott va- lamit, aztán a hölgy kezéért, hogy abból kiolvassa jövőjéde titkát. A szép nő halothalvány lett. Nagyon élénken emlékeztette e dolog egy esetre, mely az apai házban játszódott le. Az öreg Zichy gróf nem volt bőkezű ember; Zejeh sem. Egy este neje egyedül sétált a kertben; egy rongyos cigányassz- szony jött vele szembe és eső hangon kö- nyörgött hozzá alamizsánát. A grófnő gő- göven utasította el a cigányasszonyt, ki rettentő átkot bocsátott esert reá. Pár hét múlva Zichy grófásé, Batthyányi gróf neje- nek anyja meghalt rettentő kínok közöt.

E szomorú történet került fel az ifju- nő lelkében, midőn a dervis szavait hal- lotta. Félt fordult és sebet léptekkel távo-

zott az embertől, ki ilyen szomorú emléket ébresztett fel benne.

Batthyányi maga is érezte azt a csodás hatást, melyet a kelet felé egész környeze- tén gyakorolt. Egy pillanatilg habozott, az- után szilárd elhatározással lépett a dervis elé. Kezét nyújtá neki és felkérte, tárja fel előtte jövője titkát.

Az arab szorak, napbarnított kezébe vette a gróf finom kezét és felváltva majd arczára, majd tenyerére vetette átható te- kintetét. A gróf figyelmesen vizsgálta a dervis arczát. Es az arcon, mely eddig oly közönyös, egykedvű volt, oly fájdalmas mo- soly vonult végig, de az is csak egy percz tüneménye volt, a másik percében már újra az a méla közöny ül arczán.

Az arab körülnézett; a jelenlevők fe- sütt figyelemmel lesték szavait. Ő pedig el- bocsátá a gróf kezét és mereven nézett maga elé, egy halk imát mormolva.

A gróf orciba meghűlni érezte a vért. Szokott heves természete azonban erőt vett rajta és majd kérésrel, majd fenyege- tessel ostromolta a dervist, hogy mondja meg a valót, mit olvasott tenyeréből? — Az arab szomorúan nézett a grófra.

— Ne kívánd azt, uram, — suttoga. A felzúgott gróf nem hagyta őt nyugodni. Végre a dervis engedett a kérésnek. Mé- lyen felsóhajtott és azzal jobb kezét lassan felemelte, tenyerével Batthyányi felé és őt újít szétartotta.

A gróf nem ért meg e jelt, vagy pe- dig nem akarta megérteni. A dervis lassan leeresztette kezét, aztán mutató ujjával Bat- thyányira mutatott, és utólag elmerült néma szemlélődésébe.

A gróf csak most értette meg az ujjak jelentőségét. Elszápadt, szeme elborult, ré- mülten lépett egy-két lépést hátra, de a- után minden áron rejtetni akarta szavát, kérdőleg tekintett majd a jelenlevőkre, majd a dervisre, de látva, hogy az egész közön-

ség kinos hallgatásba merült, megsemmi- sültlen lépett újból hátra.

A kérésrel azelőtt visszatért grófnő egy éles sikolyal rogyott össze. . . A gróf laasanként visszanyerte önuralmát, moeolyt erőltetett ajkaira, de felindulástól reszelő hangon mondá egy mellette álló barát- jához: — Ot év múlva már? . . .

A dervis figyelmesen hallgatta e sa- vakat. Magyarul voltak mondva, így hát nem érthette meg. De midőn a gróf elhall- gatott, szomorúan rázta fejét, mintha mon- daná neki, hogy ne biztassa magát hie re- ményekkel! — Egy utolsó végre tökéletesen magához tért kábultából és biztatólag fordult a grófhöz: — Nevetséges az egész dolog! Hogy veheti valaki annyira a szívére, a mit egy bolond dervis mond. Bizonyára csak pár aranyat akart kicsikarni! De én ugyan visz- sza fogom adni a tréfát! . . .

E szavak után az utóira megragadta a dervis kezét és azt ugyanúgy, mint ő az eljött a gróféval tévő, hoeszen elnéste. Az dervis habozás nélkül engedte őt celskedni. Az utazó aztán felemelte mutató ujját, je- lezve, hogy a dervis csak egy évig fog élni.

Az arab arcának egy izma sem rán- dult meg. Szemei mélan tekintettek a tá- volba, a leáldozó nap felé, azután bő kön- tésnek redő közli egy kis olajjal telt üve- get keresztet elő, megmosta érintett kezét a olajjal, azután kelet felé fordult és halk- n imádkozott. . .

A grófné és kísérlőin hideg borzadály futott végig. Minden arcz sapadt volt, még a vakmerő utazó is. A dervis olyan szent áhitattal nézett Kelet felé, mintha minden perében kész lenne Allah akarata előtt meghajolni és eszéinek minden végza a pa- radisomba vonná őt.

Batthyányi hosszan nézett az

Tanulmányi kirándulás Bécsbe.

Aradi ipartestület tanulmányi kirándulásában résztvevők közül mindazok, kik Bécsből bár...

Népmagyar-estások. Deutscher Samuel és kiskorú Boleszni Vilma...

A fillokozera terjedése. Lippa köz.

A pécsai ipartestület közönete.

A pécsai ipartestület előjárása kedves közönettel...

Rövid hírek. A Dunán az ausztriai nagy esőzések következtében Pozsony...

szán egész nap a kürtöt hajszolta a este...

Ákasztás. Zágrábról jelentik hogy a petrinai bíróság udvarán hétfőn végzeték...

Rövid hírek. A Dunán az ausztriai nagy esőzések következtében Pozsony...

NAGYVILÁG. Stefánia trónörökösének legutóbbi nemzeti...

NAGYVILÁG. Stefánia trónörökösének legutóbbi nemzeti...

strájkolók hajlandók beleegyezni, hogy egy városi hatóság által kiküldendő bizottság...

Úszó holttestek. A múlt pénteken dúló óriási viharból kijutott Trebitsch...

NAGYVILÁG. Stefánia trónörökösének legutóbbi nemzeti...

A strikelők zavargása.

Páris, aug. 8. (Az „Aradi Közlöny” ered. távirata) Eudes kommunista temetésén 1500 ember, strikelők földmunkás, fodrász...

CSARNOK.

A klerikoszakolt nyereség.

A „Hal röhögés” címzett vendéglőben vigan folyt az élet fiatal emberekkel...

Most egy kis tréfára lesz alkalom, hangzék a durva torokból.

Giovanni kiállotta a félelmes hercot.

Végre elhatározta magát, elment a lottó-gyűjtődébe és felvette a számokat.

KIS LOTTÓ.

B r ü n n, augusztus 8. 13. 14. 73. 16. 3.

Közgazdaság.

Vegyes közlemények.

Gabonák emelkedése. Mint má' jelentették, Francia-, Német- és Angolország...

Szem-üzet. (Augustus 8.) (B.) Készáru nagyban 29, kicsinyben 29.50, hordó nélkül per 100 liter 70.

Budapesti gabontörzse.

Jó kínálat, szállár irányzattal 30,000 mm. jött forgalomba, és teljes napi árak mellett...

Sertéskereskedelmi csarnok.

Kőbánya, aug. 7. Az éretl szállár. Magyar urasági örög, nehéz 48-49 forint, fiatal nehéz 50-50.50 forint...

Közlekedés.

Table with 2 columns: Station name and departure times. Includes Budapest, Erdélyi, and Szegedi stations.

HINDY ÁRPÁD.

HAZÁNK és a FŐVÁROS.

Erdekes esküvő. Feszty Arpád, az ismert jeles festő kedden vezette oltárhoz Fiumében...

Komikum a hadgyakorlaton. A Rákoson gyakorlatokat végzett a napokban egy részeségű csapat.

A párizsi sztrájk. A francia fővárosból jelentik keddi keddlel: A nap folyamán több zajos surlódás fordult elő...

Magyar lovak győzelme. A hannoveri gyepen megnyílt meeting első napján két magyar ló is győzött.

A párisi sztrájk. A francia fővárosból jelentik keddi keddlel: A nap folyamán több zajos surlódás fordult elő...

Berlin, aug. 8. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) A „Nati onal Zeitung” szerint Bismarck herceg...

Róma, aug. 8. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Az „Ita lie” szerint mindinkább tért hódít azon vallásindulást...

Táviratok.

Az államháztartás mérlege. Budapest, aug. 8. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) A pénzügyminiszter kimutatása szerint az államháztartás mérlege...

Budapest, aug. 8. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) A pénzügyminiszter kimutatása szerint az államháztartás mérlege...

Róma, aug. 8. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Az „Ita lie” szerint mindinkább tért hódít azon vallásindulást...

Berlin, aug. 8. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) A „Nati onal Zeitung” szerint Bismarck herceg...

Róma, aug. 8. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Az „Ita lie” szerint mindinkább tért hódít azon vallásindulást...

Berlin, aug. 8. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) A „Nati onal Zeitung” szerint Bismarck herceg...

Róma, aug. 8. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Az „Ita lie” szerint mindinkább tért hódít azon vallásindulást...

